

בס"ד י' תמוז ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 19:29
צאת השבת - 20:19
רבנו תם - 21:14
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 825
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" - יום שלישי עד 19:50.
@ ביום חמישי טו' תמוז הילולת "אור החיים הקדוש",
רבנו חיים בן עטר זיע"א, בהר הזיתים בירושלים.
@ להקדשת העלון או השיעור בלויין : 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "והיה שארית" (מיכה ה')

פרשת בלק

בדוק ומנוסה - סגולה להשתתף בסעודה רביעית בביהמ"ג "אוהל-מועד" השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מלטייני הפרשה:

- ← בלק מלך מואב שולח שליחים אל בלעם בן בעור, כדי שיקלל את בני ישראל.
- ← בלעם מסרב בתחילה, כיוון שה' לא מרשה לו.
- ← אתונו של בלעם מדברת, בדרכו אל בלק.
- ← בלעם אומר לבלק כי אינו יכול לקלל את בני ישראל כרצונו, אלא כפי רצון האלוקים.
- ← בלעם הולך ל-3 מקומות שונים ומנסה לקלל את ישראל, אך בכל פעם יוצאת מפיו ברכה.
- ← בלעם מייפץ לבלק להחטיא את עם ישראל, ועל ידי כך יאונה להם רע (זמרי והעם חוטאים, נענשים, ופנחס עוצר המגיפה).

"לקב אויבי לקחתיהך והנה ברכת ברך"
בגיימטריא 132, כמספר הימים בשנה שאין אומרים בהם תחנון. "ברך" בגיימטריא 222, כמספר הימים בשנה שאומרים בהם תחנון. ביקשתיך לקלל את הימים השמחים, ואתה ברכת גם את הימים שאומרים בהם תחנון.

"כנחלים ניטין, כנחית עליי הנה, כאהלים ניטע ה' כארזים עליי מים"
מדוע נדרשים 4 סימולים שונים של עם ישראל! (נחלים, גנות, ארזים ואהלים) בכולם יש מנחה משותפת מים. המים מסמלים את התורה הקדושה שנמשלה למים. ארבעת הסימולים השונים מציינים ארבע דרגות בלומדי התורה לפי סדר יורד: הנחל הפותח נתיבים מסמל את הדרגה המעולה היא כשאדם לומד ומלמד אחרים באופן שהוא מחפש אנשים כדי ללמדם כמו שעשה שמואל הנביא שהיה מסתובב בעיירות כדי ללמד תורה. הדרגה השניה היא של אדם שמלמד אחרים רק אם הם באים אליו בעצמם וזה מתבטא ע"י הגנות הנטועים על הנחל. הדרגה השלישית היא של אדם הלומד תורה רק לעצמו ואינו מלמד אחרים וזה מתבטא ע"י אהלים הנטועים באותו מקום. הדרגה הרביעית היא זו של אדם שאינו לומד תורה בעצמו אך תומך בלומדי התורה ומסומל לארז הנטוע במים. ("אור חיים" הקדוש)

"ועתה שבו נא בזה גם אתם הכיליה"
"שבני" מלשון לשוב בתשובה, נא בגיימטריא 51 אלו 51 ימים בין ראש חדש אלול להושענא רבה שמסוגלים לתשובה. 'החיליה' זה העולם הזה שנמשל לחיליה, "גם אתם החיליה" סופי תיבות ממ"ה בגיימטריא פ"ה (85) וכן 'אתם' אותיות 'אמת' לרמוז שישמור על פה קדוש ויאמר תמיד אמת ויזכה לשוב בתשובה.

את"ם = אליהו משיח תבשר, לרמוז לגמרא בסנהדרין אין ישראל נגאלין אלא ע"י תשובה. (החידוש היומי)

"הנה עם יצא ממצרים"
מדוע היה צריך להזכיר את יציאת מצרים? מפרש ה"אור החיים", שבלק אמר לבלעם, אתה היית מהיועצים של פרעה על גזירת האור והתבן, ועצותיך לא הצליחו, והראיה "הנה עם יצא ממצרים" בכבוד ובריבוי, ואמר לו, עכשיו לך אתם בדרך אחרת.

"מה עשיתיה לך, כי הכיתיה זה שלש רגליים"
למה כתוב רגלים, ולא כתוב פעמים? מפרש רש"י, שרמזה לו, אתה הולך לעקור אומה שחוגגת שלש-רגלים. ה' שאל לבלעם, אתה רוצה לקלל את ישראל ולהשמידם, ואז, מי יקיים את התורה? אמר לו בלעם, אני אקיים את התורה, אמר לו ה', אתה סומא בעין אחת, וחייגר ברגל אחת, ופטור אתה מלעלות לרגל, אם-כן מה יהיה עם מצוות על"ה לרגל? ולכן יש לי את עם ישראל. (מענינה של תורה)

"עם לבדה ישכון"
חז"ל אומרים שבלק אמר לבלעם, אם אין אתה יכול לקלל את ישראל לבד, אז תקלל אותם ביחד עם עוד אחת מהאומות. השיב לו בלעם, "הן עם לבדד ישכון". עם ישראל מובדלים משאר האומות במאכלים - שאוכלים רק מאכלים כשרים, בלבושים - שלובשים ציצית, בנתיהם - שמנחמים מזוזה, בגופם - שהם מהולים.

"מה טובו אהליך יעקב משיכנותיך ישראל"
בפסוק יש ו' תיבות, כנגד 6 מקדשות שהיו לישראל: גלגל, שילה, נוב, גבעון, בית-ראשון, בית-שני. (בעל הטורים)

"הן עם לבדה ישכון ובגויים לא יתחשב" (כ"ג טו)
ידוע שלגויים יש 31 שיניים ולעם ישראל 32 שיניים. הרמז בתהילים: לא עשה כן לכל גוי. שלגוי יש ל"א ומשפטים "בל" ידעום ואין להם ל"ב שיניים. וכן כאן הרמז: הן עם ל"ב דד (דד - שן בארמית) דהינו ל"ב שיניים. ובגויים לא יתחשב, שלגויים יש ל"א שיניים. (פניני דניאל)

פנינת הנ"ב"ם והפתיחות
הבין דבר לאשורו = הבין דבר פהלקתו.
אשור = רגל, צעד. ב"משל"י הפננה "הבין לאשורו"-
הבין למקום שרגלו הולקת.

דוגמה: לאחר שיקחה עם היועץ המשפטי הבין השר את הדברים לאשורם.

מקור: פתיי אמינו לך-דבר, וערום [פקח] הבין לאשורו [משל"י יד טו]. (ניבונכו)

הסידור ממשל מדרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש":
<http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

האם האתון של בלעם היה לך היום ?

המשנה באבות ה', משנה ו אומרת: "עֲשֶׂה דְבָרִים נְבָרָא בְּעַרְב שַׁבַּת בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת, וְאֵלּוּ הֵן, פִּי הָאֶרֶץ, וּפִי הַבָּאָר, וּפִי הָאֲתוֹן, וְהַקְּשֵׁת, וְהַמָּן, וְהַמְּטָה, וְהַשְּׁמִיר, וְהַקְּתָב, וְהַמְּקַתָּב, וְהַלּוּחוֹת...". האתון הזאת זכתה להקים בית. התחנתה עם חמור, ולהם נולדו ילדים... ומחילדים האלה, נולדו נכדים, נינים ובני נינים... עד שחמור אחד ממשפחת האתון, הגיע לאברהם אבינו, ועל החמור הזה, רכב אברהם אבינו בדרכו לעקידה.

היה ביד אברהם אבינו והגיע למשה. אברהם מסרו ליצחק, ויצחק ליעקב, ויעקב ללוי, ולוי לקהת, וקהת לעמרם ועמרם למשה, וכשברח משה מפני פרעה, רכב עד למדיין, וכשחזר לקחת את אשתו למצרים, הרכיב אותה על החמור, וכשעלה משה להר נבו למות, לקח עמו את החמור ונישאר שם החמור בהר נבו, וממתין עד שיבוא מלך המשיח. בהמות שאכלו מעץ הדעת, הם אלו שנבראו לפני חטא אדם הראשון... חוה נתנה לכל החיות לאכול מעץ הדעת. זה היה בשעה העשירית של היום הראשון לבריאה... האתון של בלעם, ואילו של אברהם נבראו שעתים לאחר מכן, בערב שבת בין השמשות. להם חוה לא נתנה לאכול מעץ הדעת, לכן הם יכולים לחיות!...

"בניד בשחילי זחיים" - חינוך

חינוך בחופש הגדול

בחודשי הקיץ, עם סיום שנת הלימודים ותחילתו של החופש הגדול, קיימת עלייה חדה בפגיעות בקרב ילדים ובני נוער, בעיקר מהתיישבות, טביעות, נפילות מגובה, מאופניים וקורקינט.

חשוב לחנך את הילדים בנושאים מסויימים :

להקפיד על הגנה מפני השמש, לשמור על כללי בטיחות בפעילויות המאפיינות את החופש הגדול, ולנקוט באמצעי זהירות ומניעה מפני סכנות הקיץ.

סכנת טביעה : יש להקפיד על השגחה צמודה על ילדים עד גיל 5 שנים, כאשר מבליים בים ובבריכה, וכן להקפיד על שימוש במצופים גם בגילאים הגדולים יותר.

רכיבה על אופניים וקורקינטים : בכל יציאה לרכיבה על אופניים, קורקינט ורולרבלידס, יש להקפיד לחבוש קסדה ומגני מרפקים וברכיים.

חשיפה לשמש : בכל יציאה לים, לבריכה, או לטיול בטבע, יש להקפיד על חבישת כובע למניעת מכת שמש ולהשתמש באמצעי הגנה על העור.

נפילות מגובה : כדאי להרחיק מחלונות ורהיטים ולא לאפשר לשחק על גגות ומרפסות, אלא בהשגחת מבוגר.

כל הישועות והברכות

כִּיהִיִּהּ יִפְּחָה צְבָרֵי הַיָּם שְׂתִרְמוּ לַסַּעֲדָה הַרְבִּיעִית בַּלַּיִן. זְכוּת מֶרֶן עֹבְדֵי־יָם יוֹסֵף זְצִי"ל לַרְפּוּאָתָם וְהַצְלָחַת כָּל יַלְדֵיהֶם שִׁיתְּבָרְכוּ בְּכָל מִילֵי דַמִּיטָב בְּרוּחָנוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, בְּפִרְסָה טוֹבָה, וְחַיִּים טוֹבִים וּמְאוֹשְׂרִים וִירוּוֹ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיחָם. וּרְפּוּאָה זְיוּיָו לַרִּיעוּת בַּת יִפָּה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

ברכה והצלחה

כאפרים
וְשִׁמְחָה דִּיִּדֵי לַרְפּוּאָת וְהַצְלָחַת כָּל מִשְׁפַּחְתָּם. שִׂיזְכוּ בְּפִרְסָה טוֹבָה, אוֹשֵׁר וְשְׁלוּוָה וִירוּוֹ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיחָם זְיוּיָו הַגּוֹן לַמְּנַשָּׁה בִן שִׁמְחָה

ברכה והצלחה

רפואה שלימה
לְעַמִּי בֵּת מֵאֲלָקַי חֻקְבִּי"ה יִשְׁלַח מְזוֹר וּמִרְפָּא לְרַנְי"ב אַבְרָהָה וְשִׁסִּי"ה גִּידִיה. שְׂתַחֲזוֹר לְאִיתְנָה הָרֵאשׁוֹן וְתִזְכֶּה לְשָׁנִים רַבּוֹת הַצִּיּוּר מִתְּבַקֵּשׁ לְהַתְּפַלֵּל לַרְפּוּאָתָה

ברכה והצלחה

רפואה שלימה
לְחַנָּה דִּיִּדֵי בֵּת שְׂרָה מִנְבִּי"ת חֻקְבִּי"ה יִשְׁלַח מְזוֹר וּמִרְפָּא לְרַנְי"ב אַבְרָהָה וְשִׁסִּי"ה גִּידִיה. שְׂתַחֲזוֹר לְאִיתְנָה הָרֵאשׁוֹן וְתִזְכֶּה לְשָׁנִים רַבּוֹת עִם בַּעֲלָה מִשָּׁה הַיָּיִן

ברכה והצלחה

רפואה שלימה
לְדִינְאֵל נְבִיאָן בֵּן מִזֵּל הַיָּיִן חֻקְבִּי"ה יִשְׁלַח לוֹ מְזוֹר וּמִרְפָּא לְרַמִּי"ח אַבְרָהָה וְשִׁסִּי"ה גִּידִיה שִׁיחֲזוֹר לְאִיתְנָה הָרֵאשׁוֹן וְיִזְכֶּה לְשָׁנִים רַבּוֹת טוֹבוֹת וְנַעֲמִוּוֹת

ברכה והצלחה

מרכות ואיחולים אפסיים
לְאֹרֵר וְדִינָה שְׂרָגָא לְרַגֵּל הוֹלְדַת הַבֵּת, יְהִי"ר שְׂתַגְדֵּל כְּאִמּוֹתֶנּוּ הַקְּדוּשׁוֹת שְׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, תִּזְכּוּ לְחֻפּוֹתַי שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל דְרַכֵּיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְרַכָּה וְהַצְלָחָה לְאִלְיָהוּ וְסוּנִיָּה גּוּאֵסָה וְלֵאֲהָרֹן וְנִינָה שְׂרָגָא שִׁירוּוֹ נַחַת מִיוֹצְאֵי חֲלָצִיחָם.

ברכה והצלחה

מרכות ואיחולים אפסיים
לְרַז וְלֵאָה לְדִרֵי הַיָּיִן לְהוֹלְדַת הַתַּיִמּוֹת מִנְבִּי"ת יְהִי"ר שְׂתַגְדֵּל כְּאִמּוֹתֶנּוּ שְׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, תִּזְכּוּ לְחֻפּוֹתַי וְתַצְלִיחַ בְּכָל דְרַכֵּיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם בְּרוּחָנוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת וּבְרַכָּה לְמַשָּׁה וּמִרְגִּילֵי לִזְרִי וְלִדְנִיָּאל וְחַגִּית סִיסְרוֹ שִׁירוּוֹ נַחַת מִיוֹצְאֵי חֲלָצִיחָם

ברכה והצלחה

ברכה והצלחה
לְעִמְרָם וְרִיטָה מִלְכָּה לַרְפּוּאָת וְהַצְלָחַת כָּל מִשְׁפַּחְתָּם. שִׂיזְכוּ בְּפִרְסָה טוֹבָה, אוֹשֵׁר נַחַת וְשְׁלוּוָה. לַרְפּוּאָת לִירֵן בֵּן רִיטָה שִׁיחֲזוֹר לְאִיתְנָה הָרֵאשׁוֹן וְיִזְכֶּה לְזִיוּיָו הַגּוֹן

ברכה והצלחה

ברכה והצלחה
לְעִי"נ הַצְּנוּעַ וְהַיָּשֵׁר יַעֲקֹב אֲטִיָּאָם בֵּן סַעֲדָה זִי"ל הַשְּׁבֻעַ פְּקִידַת שְׁנַתּוֹ שִׁימְלִיץ טוֹב בַּעַד מִשְׁפַּחְתּוֹ

ברכה והצלחה

ברכה והצלחה
לְרַב עֲמִינָאֵל וְיִרְמִיָּה וְעִקְוִיָּה חֻקְבִּי"ה יִשְׁלַח לְהַם רְפּוּאָה שְׁלִימָה וּפִרְסָה טוֹבָה. חֻפְּזָה הִ' בִּידָם יִצְלַח, יִרְאֵת הִ' הִיא אוֹצֵרָם. הִ' יִרְאֵךְ יִמְיָהָם בְּטוֹב וְשְׁנוֹתֵיהֶם בְּנַעֲמִים וְיִזְכּוּ בְּמַהֲרָה לְזַרְע קֹדֶשׁ בְּרִ-קִּיָּמָא וּבְרַכָּה וְהַצְלָחָה לִיצְחָקִי נִי"י

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זהב בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

בבאי מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

פתיחת בקבוקים בשבת

כתוב : אין ממלאין זמורה שהוכשרה בטפיח. פקק החלון. רבי אליעזר אומר : בזמן שהוא קשור ותלוי פוקקין בו, ואם לאו אין פוקקין בו. וחכמים אומרים : בין כך ובין כך פוקקין בו".

בזמנם הפקק של הבקבוקים היה בתוך הבקבוק, או מלמעלה כמו בבקבוקי בירה. אבל כיום ישנם פקקים עם הברגה, ועל כן יש האוסרים לפתוח בקבוקי משקה בשבת מכיון שבפתיחתם עושה כלי, ואם זה פקק פלסטיק מתחילה היה כלי, אבל אם עשוי ממתכת כלל לא היה כלי. וטעמים : כי מקור הפקק הוא חתיכת מתכת שטוחה שעל ידי מכבש המכונה נעשה לפקק. אך אין הדבר כן, אלא הפקק הוא כמכסה ממש, אלא שהמכונה מחברת אותו בלחץ עם הטבעת שתחתיו.

וע"כ יש מקומות שכותבים שאין לפתוח פקק כזה בשבת. ויש שלא חוששין לזה, וכן נהגו להקל ולפתוח בשבת.

פירוק גביעים של לבן בשבת

כתוב ברמב"ם (פרק ד, מהלכות יו"ט הלכה ח) : "שני כלים שהן מחוברים בתחילת עשייתן כגון שתי כדות או שני כוסות, אין פותחין אותן לשניים מפני שהוא כמתקן כלי". ועל כן, מערב שבת יש לפרק את גביעי הלבן וכדו', ואם לא פירק מע"ש, לא יפרקם בשבת, כי מתחילת עשייתם הם מחוברים, ואע"פ שעומדים לפירוק, כל עוד שלא פירקו אותם מע"ש אין לפרקם בשבת והמיקל יש לו על מה לסמוך.

כלים חד פעמיים

הגמרא (שבת דף קכד, ב; וקכה, א; ובשו"ע סי' שח, סעי' ז ולחונים עליו) דנה אודות גלימה או חולצה שזרקה לפח הזבל, וביום שבת חולצתו נתלכלכה, ורוצה לשוב ולקחת את החולצה שזרק כיון שהיא יותר נקיה, האם יכול? הדין הוא : מכיון שהסיח דעתו וזרקו כבר בע"ש, הוי כמוקצה ואסור לקחתו.

כוס או שאר כלים חד פעמיים שזרקם לאשפה, ורוצה לשוב לקחתם כי חסר לו כלים. הדין הוא : אם רגיל להשתמש בכלים אלו רק פעם אחת - אינו יוכל לחזור ולקחתם לאחר שזרקם בערב שבת.

אבל אם רגיל לעשות בהם כמה שימושים - יכול לקחתם. והוא הדין בבקבוק פלסטיק שזרקו לפח, ורוצה לקחתו בכדי למלאות בו מים וכדו'.

אם ביום שבת זרקו - מותר לקחתו, כיון שבבין השמשות היה ראוי. אבל אם מע"ש זרקו - הפכו למוקצה, לכלי שאינו רוצה להשתמש בו והווי היסח הדעת - ואסור לקחתו.

זהירות בקליפות של קטניות

קליפות של קטניות כגון אגוזים, גרעינים וכדו' או קליפות ביצים שלא ראיות אפילו למאכל בהמה - אסור לטלטלם. וכיון שהם מוקצה אסור לטלטל אף את המפה שעליהם הם מונחים ולהפילם. והטוב ביותר, שישים בצלחת המיועדת לפסולת בעודה ריקה, פרי הראוי לאכילה, ואז יניח בה את הפסולת, ולפני שזורק הכל לאשפה יטול את הפרי בידו (ברירת אוכל מתוך הפסולת שמותרת בשבת), ואת השאר יזרוק. בזמנם, קליפת גרעיני האבטיח היתה דקה, והיו אוכלים אותם עם קליפתם, אבל כיום שהקליפה קשה, לא נוהגים לאכלם עם קליפתם. ועל כן, אם הניח את הקליפות על השולחן הינם מוקצה. אבל יכול להניח על השולחן פרי או כל מאכל הראוי למאכל בהמה, ולנער את המפה שיפלו הקליפות לרצפה, ויטאטא אותם.

כח הדיבור - פרשת בלק

"וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי". ממה חשש בלק? מצבא העם והנצחונות. **בן צפור** = ר"ת **צבא** ומדוע שמו **בלק** בן צפור = ס"ת **קן** האם גדל על העץ לכן נקרא שמו כך? ועוד "וירא" דהיינו מגובה על העץ. בידוע שצפור מפטפטת ללא הפסקה ולומדים זאת מהתיבה **צפור** אותיות **רצוף** מדבר ופה הסכנה. צריך הרבה הפסקות בדיבור ורק לאחר מחשבה להוציא את המילה נקייה וברורה. "ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה..." אומר בלק לבלעם "ארה לי את העם" דהיינו תקלל. וידוע שהיה בו עין הרע מאוד מסוכן. "עצום הוא" = ר"ת **עין הרע**. ידע בלק מה כוחה של העין הרע וקללה. ולומדים מכאן גם בלק ניסה כוחו בעין וקללה ולא עלתה בידו לכן הביא לעזרה את בלעם שהעין והפה של שניהם תועיל בוודאי יותר. לומדים זאת מהתיבות "אוכל נכה בו" ולא **אכה** בו. "אוכל אוכל" **לשון יחיד** וכשצירף את בלעם אמר נכה בו **לשון רבים** דהיינו ביחד עם אותה אמת ואותה מטרה בלי חשבונות מה יגידו האחרים וזה רמזו **אשר תברך מברך** = ר"ת **אמת** ומצד שני **אם תקלל** = ר"ת **את אדם**. "מברך ואשר **תאר יואר**" = ר"ת **יומת**. לומדים מהפרשה מה כח העין והפה שמשתמשים בהם לטובה. תברך זה מבורך וחלילה לרעה זה יומת. ועוד "ארה לי **את העם הזה** כ"י = ס"ת **מיתה**. לכן יהיה כל יהודי מתלמידיו של אברהם אבינו ע"ה שיהיה בו עין טובה ונפש שפלה לכן **מברך** = ר"ת **ממך ברכה בוצים בולם**. ועוד אדם שיש בו עין טובה בוודאי שפיו מוציא רק מילים טובות וברכות. **תברך** אותיות **בכתר** תורה בכתר כהונה וכתר שם טוב עולה על גביהן זוכה זה האדם. "ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה ה' מנעך מכבוד". רואים בפסוק מהי מידת הגאווה שבלעם מחפש כבוד והוא בורח ממנו. אפילו בלק הבין שאדם שמגביה את עצמו ה' יתברך משפילו ומי שמשפיל עצמו ומתנהג בענוה ה' יתברך מגביהו שנאמר "הנה מנעך ה' מכבוד". ולומדים גם כמה רדף אחרי הכבוד שכתוב פעמיים עניין של כבוד, כבד אכבדך. ידוע שצריך בעולם הזה מעט כבוד, שנאמר איזהו מכובד זה המכבד את הבריות. ויקח רק שלב אחד של כבוד, ואם ממשיך לחפש אחר הכבוד ומתגאה על הבריות ופוגע ומזלזל רק מוסיף לעצמו שונאים ומקטרגים ואין הבריות אוהבים להיות בסביבתו עד שנהפך **אכבדך** אותיות **אך כבד** דהיינו מתחיל הכבוד להיות לנטל ולמשא על זה המחפש את הכבוד. לכן זה הרוצה לעבוד על מידת הענוה, יהיה במצב של שתיקה תמיד. "יעתה **ברח לך אל מקומך**" = ר"ת **אבלום** את פי ולא אתגאה על האנשים. "כי מראש צרים אראנו", **צרים** אותיות **רצים** לתורה ולמצוות ולקרוא שניים מקרא ואחד תרגום. **ותראני** אותיות **ותן ראי**, התחרט על מעשיו והפך את התיבה **האתון** ל**נאות** שנוכה לאריכות ימים ושנים. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

סלידתי מחרדים, הכנסתי אותו לסלון ונכנסתי להקשבה. "מכובדי אדון רפאלי, אני רוצה לסגור מרפסת ולהקים פרגולה בחצר הגשתי תוכנית לעירייה ואני מבקש את אישורך. יש כאן מפות עם תכנון אדירכלי מסודר, אין כאן חריגות אין כאן סטיות מן החוק. אודה לך מקרב לב אם תחתום על התוכנית" כך ביקש. "זעם עצור פיעפע בריאותי, טינה בת יותר מ-40 שנה ביקשה להתפרץ החוצה כמו לבה יוקדת המאיימת לבלוע עולם ומלואו. הרגשתי כאילו היהודי הצעיר הזה, עם הזקן הקצוץ, החליפה השחורה והמגבעת, הוא נציגם של החרדים עלי-אדמות. הבחורצייק הביט בי בעיניים מבושות, מבטו מושפל עם הרבה כבוד כלפי והכנעה. אך ייחסתי זאת לחלק האפל והרע שלו. כך חשבתי. "מכאן ואילך הפך המפגש ביני לבין זלמנוביץ, למסע השפלה בן 10 דקות. מה לא אמרתי לו, בצורה הכי בוטה, הכי תקיפה, הכי משפילה, הכי מעליבה, כולי רושף וזועף. כולי עברה וזעם נגד הנציג של העולם והמימסד החרדי שנוא נפשי. "למה באתם בכלל לכאן? אתם פרוזיטים, אתם לא משרתים בצבא, אתם הורסים את המדינה. כל מה שהיה לי בלב, בריאות, ה-כ-ל שפכתי עליו בקיתונות של כעס מחד, ומאיך בהתלהבות אדירה כמו נחשול עצום בים סוער המאיים לכבוש את החוף. וככל שהשפלתי והבכתי אותו, התחזקתי באמונתי הפנימית היוקדת שכל מילה שלי היא הלוטם נוצץ. ואחרי שאביס אותו הוא כבר יעוף מפה לכל הרוחות וייעלם מן השכונה השקטה והחופשית שלנו.

"וכאן בנקודת הסיום של המתקפה הקטלנית והמתלהמת שלי, הביט בי זלמנוביץ הצעיר, במבט מבוויש אך חודר, התרומם מן הכסא, הרכין ראשו לעברי ואמר לי במילים ביישניות אך נוקבות: "ברך אותי מך רפאלי, ברך אותי שהקב"ה יתן לי התלהבות כמו שלך בעבודת ה', שיתן לי הקב"ה אמונה תמימה בו ובתורתו כפי שאתה מאמין באידיאולוגיה שלך. ברנכי אדון רפאלי שארגיש בצדקת דרכי כיהודי דתי, עד גיל זיקנה ושיבה כמו שיש בך שכני היקר" כך אמר. הזלמנוביץ הזה התחנן שאברכו שהוא יזכה ללהט שיש בי, לעוצמה שיש בי בסלילת האידיאות הנבובות שיש לי, ובכל כך הרבה תמימות ופשטות, ענווה ושיפלות, עד שחשתי שהמילים שלו משפות את מעיי ההומים, ואת ליבי האכזר, ובעיקר את היצר הרע והנורא המוליד אותי שולל בדרכיו המתעתעות.

זלמנוביץ ניפנה ויצא, וברכני ב"לילה טוב". אבל לא היה לי לילה, ולא היה לי טוב. נשארתי יושב המום על הכורסא ומשחזר פעם אחר פעם, את אותן 10 דקות נדירות בהן אני מקלל, הוא מברך, אני מעליב, הוא מלטף. לפנות בוקר נרדמתי, ולא הלכתי לעבודה. בצהריים התעוררתי, מובס, שבור, מושפל, אך אין ספק, קליפה קטנה של רוע נשרה ממני, ורוח שברירית אך נעימה של אמונה חדרה לתוכי. כן, גם רוח מתוקה של סימפטיה החלה לקנות שביטה בליבי כלפי הזלמנוביצים. זהו, ידידי התעייפתי, אין לי מה לחדש. מאותו לילה אימתני ומביש התחלתי להתקרב, להתענין, להסתקרן. זלמנוביץ היה לי למצפן, למורה דרך, לידיד נפש, לרב. אני שואל והוא משיב. אני חוקר והוא מסביר. שיהיה בריא, יודע הכל. הוא בן 25 תלמיד חכם, ואני עם הארץ בן 65 העושה את צעדיו הראשונים בעולם המופלא של הקב"ה, עולם שנכנסים אליו עם מפתח ההשראה של תיקון המידות והענווה שאין לה קץ. ועכשו בכנות, שמעתם בחייכם סיפור תשובה שכזה?!" (קובי לוי "העתונאי")

עד לפני חמש שנים, כלומר בהיותי בגיל 65, הייתי חילוני לחלוטין, מנותק מהווי הבית היהודי השורשי, שריקמת נשמתו עשויה משבתות וימים טובים, תפילות ותהילים, והמון דבקות בקב"ה. בניגוד להרבה גיבורי עולם התשובה, לא צדו אותי ברשתות האינטלקט בסמינרי ערכים ושות'. בניגוד לרבים טובים, לא צנחתי ממצוקי תאילנד אל סלעי הוואדיות בריסוק אברים כדי להכיר את הבורא, ואף אריה טורף לא איים לבלעני בשאגת רעבונו במצולות איזה ג'ונגל, כדי שאשמיע "הצילו" לאבא שבשמים. גם לא זכיתי לחלום איזה חלום מבעית ומפחיד שיעוררני, ואפילו לא חלום מתוק וחביב על אליהו הנביא או על רבי עקיבא ורשב"י, שישמחני. שומכלום. אין בציקלוני אפילו לא זנב-זנבה של תאונת דרכים קטלנית שבסופה המכוננית נמחצה לחלוטין, והשתרבתי ממנה - איכשהו עם כמה שריטות וצלע אחת שבורה. גם אני מכיר את הסיפורים הללו, והחזרה בתשובה שלי, לא באה משם, לא ולא. היא אפילו לא מתובלת בדרמות הצבעוניות הללו. זה מה יש."

"אנחנו גרים במרכז הארץ. השקעתי 40 שנים מחיי במאבק ב"כפייה הדתית" במסגרת תנועה פוליטית. יכולת למצוא אותי בהפגנות שלהם, מחזיק שלטים, צועק. יכולת לקרוא אותי במדור המכתבים למערכת עולה וסונט בעולם החרדי, בו לכל דבר שבקדושה. אודה ולא אבוש, אף ממון רב תרמתי בנפש הפצה, כדי לממן עתירות לבג"צ נגד מוסדות הדת וראשיהם, פה ושם אף רואינתי באמצעי התקשורת, ותקפתי ללא מעצור בלשוני כל מה שנודף ממנו רוח יהדות. יתירה על כך, כשהייתי מהלך ברחובות קרייה ורואה את בני התורה על חליפותיהם ומגבעותיהם, הייתי בו להם, הם דמו בעיני ליושבי המערות ילידי שבטים, ולפרימיטיביים. אתה בוודאי מכיר את כל הקלישאות הנבובות שמדביקים לחרדים. הייתי חבר אף בכמה עמותות ששמו לעצמן מטרה לעקוב ולבלוש ולנבור אחרי כל פעילות חרדית, ולבלום אותה באיבה. הייתי חלק מאותם אלה שחרדו מן ההתעצמות של החרדים, והנבואות השחורות שהם ינהלו את המדינה ביום מן הימים - הדירו שינה מעיני. בוא לא נאריך, השמאלנות והאנטי-דת שלי הרי הן פרושות לפניכם, ואגב כך, מרוב שבוזתי לדת ולנוטריה, מעולם לא הכרתי - הכרות אישית אף יהודי חרדי, ואם נקלעתי לפורום שכזה הייתי ששמיע את דברי, סונט, תוקף, משפיל, מעליב ומיד אח"כ נעלם. תכליס, הייתי שמאלן פעיל, נמרץ ושופע התלהבות, עד לפני חמש שנים."

אנחנו גרים בבנין ובו ארבע דירות גדולות. אנחנו גרים בקומת הקרקע, והשכן דלת ממולי החליט לפני חמש שנים וחודשיים למכור את דירתו. ומי הקונה? "בוודאי תנחש בקלות". הנה נחתו להם בני משפחת זלמנוביץ הדתים החרדיים, בנחיתה רכה ארבעה מטר ליד. זוג הורים צעירים ושני תינוקות. קיבלתי הלא קל, אבל נאמן להשקפתי, החלטתי להתעלם מהזלמנוביצים, מה לי ולהם, אני בשלי והם בשלהם. מפעם לפעם כשנפגשנו במדרכה, בחצר, זלמנוביץ קידם אותי בברכת "בוקר טוב" או "ערב טוב", ואני בלעתי את הלשון. התייחסתי אליו כמו אל אויר - ובקושי הנהנתי לו בחצי ראש."

"ערב אחד צילצול בדלת, אני פותח. הנה מולי - בשידור חי - זלמנוביץ הצעיר, ובידו שקית נייר חומה. "ערב טוב, אני יכול לשוחח עמך" ביקש. נו, עם כל